

Українські Вісті

П'ятниця, 18 липня 1947 р.

UKRAINIAN NEWS

Число 41 (99) Рік III

Читайте сьогодні:

Міжнародна інформація (стор. 1).
В. Василенко. Мусульмани — нова світова сила на сході (стор. 2).
Синталінікам під розвагу (стор. 2).
Лев Гавкевич. Конгрес німецької СДП в Нюрнберзі (стор. 2).
Проф. Б. Мартос. Готуємо кваліфікованих економістів-кооператорів (стор. 3).
Проф. К.ч. Стан і завдання української науки на еміграції (стор. 3).
Д-р Штенісевич. „Інтелекція — українська соціологічна і психологічна проблема“ (стор. 3).
Іван Грін. „Шкідник“ театру (стор. 4).

Адреса редакції й адміністрації: Neu Ulm, Ludwigstrasse 10.

Часопис виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю і неділю

Комісії розпочинають роботу

ПАРИЖ. (ГА, ББС). 15 липня. Конференція 16 країн закінчила сьогодні першу стадію своїх нарад. Схвалено напрямки спільного плану відбудови Європи, за якими чотири фахові комісії мають розпочати свою роботу. П'яти європейська організаційна комісія. Завтра відбудеться перше засідання т. зв. комісії співпраці або координаційної комісії. Таким чином за 4 дні конференція закінчила основні наради. Більше того, на конференції вперше по війні показана приклад конференції, що не розпадається. За словами італійського міністра закордонних справ графа Сфорца, відтепер „затихли всі сполохи війни“.

Завтра Бевін головуватиме на першому засіданні комісії співпраці. Після закінчення засідання він віде до Лондону. Інші провідники делегацій теж покинуть Францію. В Парижі залишаться експерти і чотири фахові комісії, що продовжуватимуть свою роботу. До підкомісії харчування і сільського господарства входять: Англія, Франція, Греція, Ірландія, Ісландія, Італія і Голландія. Підкомісія залізної і сталі: Англія, Франція, Люксембург, Норвегія, Туреччина. Підкомісія транспорту: Англія, Франція, Італія, Норвегія, Португалія, Туреччина, Швейцарія. Підкомісія палива і енергетики: Англія, Франція, Австрія, Бельгія, Данія, Голландія, Італія, Швеція і Швейцарія.

Маршал з приводу свого плану

* СОЛТ ЛЕЙК. (ББС). 15 липня. На 39-й щорічній конференції губернаторів 48 штатів державний секретар США Маршал висловив промову, в якій акцентував губернаторів підтримати його програму допомоги економічній відбудові Європи. На думку Маршала, без американської допомоги „вимушені війною європейські народи будуть кинути в обійми комунізму“. Не можна закрити очі на той факт, казав він, що ці народи не спроможні пристосуватися до змієних умов і тому рухаються в напрям, який не відповідає ні їх власним традиціям, ні традиціям США. Отже, Америка повинна або ж допомогти їм пристосуватися до нових умов, або ж примиритися з політичним розвитком в Європі, хоча б навіть той не відповідав бажанням і традиціям як європейських, так і американських народів.

Грецьке питання в Раді Безпеки?

НЬЮ-ІОРК. (ББС). 15 липня. Сьогодні вранці Рада Безпеки ООН вирішила обговорити становище на Балканах. Американський представник Джонсон вимагав негайно вжити заходів, запропонованих у звіті Балканської комісії, щоб показати край неспокій на Балканах, бо „це європейська неспокій“. Становище на греко-албанському кордоні серйозне, і тому грецький уряд звернувся до Ради Безпеки з проханням прискорити заходи, рекомендації Балканської комісії. В грецькій записці говориться, що минулої неділі грецькі партизани, підтримувані регулярними албанськими частинами, напали на грецьке місто Копіну. Албанська телеграфна агенція сьогодні заперечує участь своїх частин у нападі. Голова зборів Ради Безпеки д-р Лінде погодився прискорити наступні засідання Ради обговоренню ситуації на Балканах. Тим часом в Афінах сьогодні заарештовано ще 2600 осіб. Отож, число до заарештованих становить понад 6000 осіб.

Перебіг паризьких нарад

Конференція закінчується

ПАРИЖ. (ЮП, ББС). 14 липня. „Конференція в справах економічної співпраці“ — така її офіційна назва — досі відбувалася без тертя, як ні одна з міжнародних нарад повсякчасного часу. 48 делегатів 16 запрошених країн засідають у Бенкеттській залі французького міністерства закордонних справ. На першому засіданні Бевін запропонував утворити організаційну комісію, яка складалася б з делегатів усіх 16 країн. Окремі економічні проблеми обговорюватимуть у підкомісіях. На голову організаційної комісії обрано Г. Альфона, генерального директора відділу економічних питань французького міністерства закордонних справ.

На другому пленарному засіданні організаційна комісія позала звіт, що становить собою загальні контури програми обліку економічних потреб. Передбачено заснувати: ко-

ординаційну комісію, або комісію співпраці, куди ввійдуть представники всіх 16 країн, виконавчу комісію і чотири фахові підкомісії. У вікторок організаційна комісія подасть пленарному засіданню на схвалення остаточний план. Це буде, ймовірно, кінцем конференції. Таким чином, як повідомляє Ройтер, у середу Бевін повертається до Лондону. Від'їдуть також керівники інших делегацій, і тільки експерти продовжуватимуть свою роботу в окремих комісіях.

ПАРИЖ. (Радіо-Мюнхен). 15 липня. Нарали представників 16 країн наближаються до кінця. Сьогодні відбудеться останнє пленарне засідання. А далі роботу продовжуватимуть чотири фахові підкомісії: харчування і сільського господарства; заліза і сталі; транспорту; палива й енергетики. Англія і Франція будуть репрезентовані у всіх підкомісіях, а всі інші країни — кожна щонайменше в одній підкомісії.

„План Молотова“ — відповідь СССР на Маршалів план

НЬЮ-ІОРК. (ДПД). В статті під наголовком „План Молотова“ 10-го липня „Нью-Йорк Таймс“ робить припущення (на підставі двох повідомлень), що для Маршалового плану постав конкурент. Орган комуністичної партії Австрії нещодавно повідомив, що в Москві Молотов підготував план економічної реорганізації Центральної і Східної Європи. Далі американський часопис звертає увагу на повідомлення з Лондону, з якого виходить, нібито англійсько-совєтські торговельні переговори відволікаються.

Те, „що тепер підносять як план Молотова“, підготовано вже давно, твердить „Нью-Йорк Таймс“. Відразу ж по закінченню бойових дій в Європі Совети розпочали так звану економічну реорганізацію Східної Європи. Це, за словами часопису, доказ того, що „східний блок існує давно, а не постас сьогодні як відповідь на можливе утворення західного блоку“.

На думку американського часопису, слабкість „плану Молотова“ полягає в тому, що Совєтський Союз не може одержати від східно-євро-

пейських країн всього того, що він потребує, а, з другого боку, він також не може дати цим країнам всього того, що вони потребують. Нормальний товарообмін цих країн досі був спрямований на Захід.

Наприкінці „Нью-Йорк Таймс“ висловлює сумнів, чи зможе Совєтський Союз надовго утримати за собою сусідні країни, бо до війни „економічні інтереси цих країн були спрямовані в іншому напрямі“. Отже, „важко хоч би з економічної точки погляду експеримент плану Молотова виявився небажаною авантюрою для СССР“.

На греко-албанському кордоні неспокійно

АТЕНИ. (Дена-Ройтер, ЮП). 14 липня. Згідно з одним комунікатом грецького уряду, грецькі партизани, підтримувані албанськими частинами, перейшли з Албанії на грецьку територію, напавши на грецький гарнізон, що боровся місто Копіну (за 16 км. від греко-албанського кордону — прим. Ред.). Далі в комунікаті говориться, що на албанській території, коло греко-албанського кордону, сконцентровано чималі сили, включно з відділами інтернаціональної бригади. З огляду на серйозність становища, в Афінах і Піреї наказано військовим, поліції і жандармерії бути напоготові. Уряд звернувся також до допоміжної слідчої Балканської комісії ООН, що перебуває тепер в Салоніках, з проханням розслідувати ситуацію. З цієї метою члени комісії відлітають сьогодні літаком на місце інциденту.

Згідно з офіційним повідомленням, грецький уряд ухвалив заборонити комуністичну партію тоді, коли партизани повідомляють про

заснування т. зв. „вільного грецького уряду“. Таке рішення ухвалено після того, як надійшла вістка, що комуністи мають намір заснувати в Західній Македонії власний уряд.

Грецький міністер суспільної безпеки ген. Зервас на одній пресовій конференції сказав, що викрито багато складів зброї. В одному наказі комуністична партія вимагала утворення революційної армії, об'єднання комуністичних елементів у різних містах, організації складів зброї, страйків і актів саботажу. В Салоніках перехоплено наказ, що закликав до збройного повстання.

ПОДІЛ ІНДІЙСЬКОЇ АРМІЇ

НЬЮ ДЕЛІ. (ЮП). 14 липня. Рада в справах поділу індійської армії виробила напрямки поділу індійської армії і флоту. Поділ відбудеться в такому співвідношенні: армія Індустану: 15 піхотних полків, 12 танкових корпусів, 18½ артилерійських полків і 61 інженерно-технічних одиниць; Пахістан: 8 піхотних полків, 6 танкових корпусів, 8½ артилерійських полків і

АТЕНИ. (РШТ). 15 липня. Грецькі урядові частини відійшли партизанів разом з албанцями на 9 км. за Копіну. В районі боїв перебувають тепер делегати допоміжної слідчої Балканської комісії ООН. Учора в Афінах заарештовано 1500 комуністів чи їх прихильників. Отож число заарештованих становить 5000 осіб.

МОСКВА. (РШТ). 15 липня. Учора прибув до Москви албанський міністер-президент ген. Годжа. Мета його візиту — переговори з приводу економічної і політичної співпраці між обома країнами.

34 інженерно-технічних одиниць. Невеличку індійську морську флоту, що розвинулася лише під час останньої війни, буде поділено між новими домінонами у відношенні 2:1. А. Інна, провідник Мусульманської Ліги, погодився перебрати на себе пост генерал-губернатора домініону Пахістан, бо „таке бажання походить не від британської корони, а від народу Пахістану“.

* МОСКВА. (РШТ). 15 липня. Учора знову розпочалися в Москві переговори з приводу укладення між-совєтського торговельного договору.

* ПАРИЖ. (Дена-Ройтер). Промовляючи 14-го липня, в день французького національного свята („появлення Бастилі“), до французького народу, англійський міністер закордонних справ Бевін сказав, що Англія і Франція хочуть, щоб їх ніщо не розділяло. В минулому між обома країнами були розходження, але в справі боротьби з тиранією і в справі збереження свободи завжди панувала між обома країнами підкова згода.

* ВІДЕНЬ. (РШТ). 15 липня. Провідник англійської делегації в альпійській комісії чотирьох, що опрацює австрійський мирний договір, Рендел від'їхав з Відня до Лондону, бо після 8 тижнів нарад переговори зупинилися знову на мертвій точці.

* ГАМБУРГ. (Дена). Починаючи з 15-го липня, в англійській зоні скасовано постанову про 25-відсоткове зниження цін на друкарський папір для часописів.

* НЬЮ-ІОРК. (АДН). Міністер закордонних справ Перу запропонував поширити Маршалів план на країни Південної Америки.

* МІЛАН. (АДН). 11-го липня вчинено бомбовий напад на головне бюро соціалістичної партії в Мілані. Непізано застріляно один чоловік, що не розгубившись схопив бомбу і викинув її на вулицю, де вона й вибухла.

* ВАШІНГТОН. (РШТ). 14-го липня. Президент Трумен радісно сьогодні з представниками американського Конгресу про допущення протягом чотирьох років 400 тис. ДП до США.

* КОЛУМБІЯ-ОГАЙО. (АП). На щорічному з'їзді Об'єднання учасників чужинських війн заступник голови Р. Г. Брейнеман заявив, що США, які ще під час світової війни мали наймогутнішу повітряну флоту, нині скоротили на третє місце після Росії та Англії. Вони нараховують лише 5 тисяч боєвих літаків, у тому 125 суперфортець, тоді як Росія має наготові 15 тисяч, а Англія 10 тисяч боєвих машин. Генерал-майор Елзесен, заступник шефа штабу повітряної флоту, підтвердив ці числа і додав, що США мають збільшити річну продукцію літаків до 5 тисяч, щоб знову стати найсильнішою потугою в повітрі.

* НЬЮ-ІОРК. (Дена). Колішній вояжд марокканських рифкабілів Абд ель Крїм поїде у вересні на Сесію ООН, щоб виступити там за незалежність французького і еспанського Марокка.

* ПАРИЖ. (Дена). Міська Рада м. Ренне в Бретані після бурхливого засідання минулої суботи ухвалила (18 голосами проти 7) не дозволити до Големі виступити в Ренне промову на зборах „французького національного Об'єднання“.

ПРОТЕСТ КУРАСОВА

ВІДЕНЬ. (ББС). 15 липня. Генерал-лейтенант Курасов, командувач совєтськими окупаційними військами в Австрії, повідомив австрійського бур-дескандлера д-ра Філі, що російська окупаційна влада не визнає австрійсько-американської угоди від 25-го червня п.р. Совети виступають проти того, щоб американці слідували за розподілом своєї допомоги в швей Австрії, тобто і в совєтській зоні, і вимагають передати контролю до рук австрійців.

Мусульмани — нова світова сила на сході

Під час і після останньої світової війни мусульманська проблема, яку, до речі, дехто собі легковажив, час від часу висувалась як одне з важливих питань світової політики і використовувалось однією і другою стороною для різних політичних комбінацій доволі великого масштабу. Останнім часом англо-сакська і совєтська преса виявляє велике зацікавлення цією важливою і доволі загрозливою проблемою, що несподівано може багато заважати на терезах світової політики.

У мусульманських країнах Африки (Єгипет, Алжирія, Лівія, Трансїорданія, Саудійська Аравія) та Азії (Ірак, Іран, Туреччина, Афганістан, Пакистан, Східна Індія і т. д.) тепер можна завважити величезний зріст мусульманського націоналізму. „Збудований іслам“ починає виявляти велику активність не тільки на півдні й сході земної кулі, він починає домагатись слова на міжнародних конференціях і заявляти там свої права. Ще в багатьох, напевно, в пам'яті „задишаних“ Гітлера, Муссоліні, Петенівської Франції до Великого Муфті з Єрусалиму, Рахіда Алі з Іраку, який до Ірану та генерала Франко до Арабської Ліги. Совети також несподівано відчували велику симпатію до ісламу й „організують“ походи совєтських мусульман на проху до їх святої землі, до Мекки. Не обходиться без того, щоб і англійці не загравали з мусульманами і Арабською Лігою. Одне слово, націоналістичний мусульманський рух стає тим футбольним м'ячем світової політики, яким добре треновані політичні гравці перекидають на міжнародних гришах зліва направо, залежно від загальносвітової ситуації. Гра це, безумовно, небезпечна і може кінчитись дуже небезпечним результатом.

Як виглядає сьогодні ситуація? Мусульманські країни входять до складу різних імперіальних колоній європейських держав і підпадають, природно, в сферу їхніх політичних і економічних інтересів. Марокко входять до складу Франції, а Танжер інтернаціоналізований. Алжирія і Туніс належить до Франції. Доля Лівії, що колись належала до Італії — не існа і використовується різними силами. Сулав підлягає Британії. Решта мусульманської Африки від Нігерії до різних племен належить до Британії і Франції. Доля італійських колоній в Африці чекає на своє вирішення.

Єгипет звільняється від політичної і господарської залежності Британії і король Фарук прагне відорвати роль нового пророка

Магомета. Абесінія кокетує з Советами і оглядається на всі боки. Трансїорданія, хоч формально належить до Британії, почуває себе зовсім самостійною державою, а король Абдула не хоче ні на кого зв'язатись. У Палестині мусульмани мають великий голос і на них змушені зв'язатись не тільки жиди, але й ОН.

У східній Індії голландський уряд не може дати собі ради з націоналістичним рухом д-ра Шьякавіра і йде на всі поступки, щоб зберегти хоч би свої господарські впливи. Совети почали дуже багато уваги надавати Туркменії, Кіргістанові, Китайському Сінк'янові, внутрішній Монголії і т. д., відчуваючи, що там можна багато скористатись і зв'язатись можна багато клопоту завдати Британії та США.

США здобули мішні вафтові позиції в Іраку, склали спеціальну угоду з Саудійською Аравією щодо авіаційних баз.

Ми не будемо далі перераховувати усіх скомплікованих політичних і економічних інтересів різних держав в різних мусульманських країнах, факт, що вони так швидко між собою тісно, що утруднюють багато світових проблем.

У всіх мусульманських країнах помічається боротьба за політичну незалежність. Індійський Пакистан, всупереч інтересам політичної єдності Індії, добився незалежності, індонезійці домагаються повної незалежності від Голландії, Афганістан хоче прилучити Белуджистан. Арабська Ліга вперто бореться, щоб не впустити жидів до Палестини і т. д.

Характерна річ. За винятком Єгипту, Ірану, Іраку, Туреччини, Трансїорданії і Саудійської Аравії — усі інші мусульманські країни тепер політично й господарські слабі, але сила і вплив перших додає їм більшої і допомоги. Не зважаючи на те, що мусульмани говорять різними мовами, іноді перебивають під різними політичними впливами, але Коран єдине всім.

Не можна не згадати різних сироб скіського молоха, щоб поширити свої впливи в мусульманських країнах. „Советські холоди“ стали богомільними й стали часто ходити на проху. В різних університетах вчать студенти, вперто притягують комуністичні агенти, але, судячи по паназійській конференції, впливи СССР не так великі насправді. Вони є безперечно, але комунізм досить поволі прищиплюється серед мусульманських народів. Тому комуністи змінюють тактику — використовуючи національний рух серед мусульманських народів, що є здоровим впливом шляхетних національних стремлень, для своїх брудних політичних махінацій. Це враховують англійці, які провадять досить примиренську політику з мусульманськими країнами і часто йдуть їм назустріч (надання самостійності Палестині, введення війська з Єгипту і т. д.), здобувачи таким чином собі симпатії.

Мусульмани намагаються відорвати колишню свою славу й зайняти належне собі місце у світових справах. В цьому є деяка загроза для нового етапу історії Європи. Це мусульманське відродження застосовує Європу слабкою, роз'єднаною, господарськи слабою. Тому гасло співпраці континентів світу, яке висувують тепер американці — варте пильної уваги. Не роз'єднання народів світу, а розділ праці і співпраці може забезпечити матеріальний добробут і розвиток культур людства.

В. ВАСИЛЕНКО.

СКИТАЛЬНИКАМ ПІД РОЗВАГУ

В ч. 40 часопису „Вісті Українського Допомогового Комітету в Бельгії“ подібуємо статтю, яку вважаємо за потрібне подати до відома наших читачів.

Минули міські сумніви і отікувані, пройшли часи різних репатріацій і скринігів, а скляна міжнародна проблема скитальників набирає конкретних форм своєї розв'язки. Бельгій, як одна з перших держав, започаткувала широкую акцію вербування робітників до праці в копальнях між скитальцями в Німеччині. Очевидно, при цьому керується вона виключно раціональними спосібками. На основі укладеного договору з американським окуп. властями Німеччини приїхало в Бельгію вже до 10 транспортів, з понад 2.000-ми українців. (За прикладом Бельгії почала спроваджувати до себе скитальників-робітників Англія, а останнім часом запровадила на ширшу скалю заходи вербування робітників Франція).

Між скитальцями в Німеччині гарячка. Відкриваються різні перспективи і пераз тяжко рішати на вибір. Багатьох манять ще наші на виїзд за океан. Не беремося впливати на рішення, тільки хочемо коротко з'ясувати умовини праці й життя в Бельгії. Ці рядки хай будуть рівночасно відповіддю тим всім численним особам з Німеччини, що звернулися до нас з проханнями про інформації. Справи представитимемо об'єктивно й вірно, тому вержемо, бо так уже призначує доля всім скитальцям. Багато заторкених речей є подітовані першими практиками повоприбулих вуглекопів.

На вступі суттєва остерога: ніхто з тих, що контрактуються до праці в копальні хай не числить на якінебудь можливості інших комбінацій у Бельгії. Раз кого випустять, відмітивши на особистому документі як вуглекопа, зв'язується він нерозді-

льно з капальню. Не охоронять його хвороба, афідант чи інший Божий допуск. Хто має скриту думку і бажає пробний тримісячний час використати на якінебудь інше тут загалізування, прикро розчарується. Всім тим „комбпаторам“, радимо навіть не рушати з місця, бо наразяться на прикрі переживання і пошкодять доброму імені скитальця. Також, хто свідомий своїх фізичних недомог, хай цього перед лікарською комісією не криє, бо тут при повновій контролі підпаде. Для прикладу з 1 транспорту, що прибув з Корибергу, на 320 осіб лікарська комісія визнала за нездібних до праці понад 20 осіб. Всіх їх, мимо їхніх власних і наших рішучих заходів, уряд не погоджується задержати в Бельгії і не дає дозволу на іншу працю. (Оцим спростуємо перекладу замітку, що появилася в тій справі у „Вістях“ ч. 39 з 1. 6. 47, бо як бачимо є вирішена вона в усіх зовсім пролетарських, як цього УДК домагався).

Несподівано до праці стягається в збірний пункт, звідкіль відстається з поворотом на старе місце осілку в Німеччині. Число „марудів“ з припливом дальших транспортів значно зростає, а доповнюється воно також людьми, що мимомайшої волі не можуть наломитися до умовин праці в копальнях.

Побут у збірному пункті, нема де правити ховати, незавидний. Цей пункт міститься при ославленому „Петі Шато“.

Досі всіх українців паходиться там до 70 осіб, а найбільш побожним їх бажанням (і нашим!) є добитися в уряді прискіплення поворотного транспорту.

Отже брюссельська „сенаторія“ при „Малім Замку“ с, між іншим, одною з перспектив для тих, що записуються на виїзд до Бельгії, без рішучої постанови працювати в пошурих дійсності підземних шахт. Мабуть вербувальна комісія в Німеччині ставить справу ясно, що набирається робітників тільки до праці у глибині капальні. Неможливо довіляти землі працю, до смаку чи за професією. Зосібна нема ніяких можливостей на легальне стягнення когонебудь з Німеччини на основі різномордних запотребувань праці, бо Бельгія має своїх фахівців по доглядом і потребам найвище вуглекопів. Ніхто з чужинців-інтелігентів, навіть ті, що пок'чили тут студії, не може дістати дозволу на працю за своїм зв'язям, а тим більше нема мови про можливість на самостійне відкриття бюро чи підприємства.

Ставши шахтарем у Бельгії, можна самому вижити та забезпечити утримання рідні зовсім добре. Бельгія — це майже одинока країна в Європі, що по страшному воєнному потрясенні найскорше повертає до нормального життя. Всі повоприбуді є зачаровані її багатством. Де-що гірше представляється проблема з приміщеннями, але й її при посиленні заходах державної адміністрації скоро й позитивно розв'яжеться.

* ЛОНДОН. (ББС). Англійський король і королева оголосили про заручини своєї старшої дочки принцеси Єлизавети з кор. греським принцем, а теперішнім англійським підданним Ф. Маунбетеном.

* ЄРУСАЛІМ. (АП). В жидівському Університеті в Єрусалимі відбувається світовий конгрес жидівських студентів.

КОНГРЕС НІМЕЦЬКОЇ СДП В НЮРНБЕРГІ

Перший конгрес німецької СДП (соціал-демократичної партії) по капітуляції Німеччини відбувся в травні 1946 р. в Ганновері, другий тепер в Нюрнберзі (29. 6.-2. 7.). Нюрнберг має вже свою традицію. Тут в 1869 р. — молодий тоді — Бебель скликав першу робітничу конференцію, тут в 1908 відбувся 25-агній ювілейний конгрес партії, тут з'єдналися в 1922 р. незалежні з СДП і врешті теперішній конгрес.

На конгресі присутні чужинські делегати і гості з Америки, Англії, Франції, Бельгії, Голландії, Данії, Швеції, Італії. Є й соціалісти із Сходу Європи: українці, росіяни, жиди (Бунд). Прислали листи грузини і румуни. В своїх привітаннях протестують делегати проти рішення Інтернаціоналу попереднього м'сяця в Цюриху в справі недопущення до нього німецької СДП.

Наближається кульмінаційний момент конгресу, реферат „Німеччина і Європа“.

На трибуні з'являється провідник німецької СДП д-р Курт Шумахер. У залі зривається не буря, а догнотривалий ураган оплесків та окликів, і він довго-довго не може говорити. Я бачив своїми очима, як вітали в 1906 р. на з'їзді в Мангаймі старенького Бебеля, Кавтського, незрівняного промовця з Божої ласки Жана Жореса, та те, що тут було, це ще щось більше — я відчуваю таку любов зібраних до нього, що зрозумів ту духову силу Курта Шумахера. Він фізично слабкий, десять літ концетраційних таборів, від Дахау почавши, не минули безслідно...

„Іде за життя Європи — говорив він — політика або-або, кляч Схід або Захід несумісний, бо не відповідала європейському „волен унд кеннен““.

Двогодинну промову слухали з запертим духом, а по її закінченні нестриманий зрив поляки...

По цьому реферувал міністер внутрішніх справ Вестфалії, д-р Менцель „Про відбуваючу німецької Республіки“, проф. д-р Еріх Неттінг про господарські, а Агно Генніг про культурно-політичні справи.

В дискусії між іншими говорив новообраний надпосадник Берліну проф. Ерих Ройтер про важку боротьбу СДП за демократію в Берліні, Фрідріх Штампфер, колишній головний редактор „Форвертс“ в Берліні, що по 14 роках повернувшись тепер з Америки, згадав про 13 мільйонів фальшивих хрестів на виборчих картках при виборах 1933 року, і про 13 мільйонів тепер хрестів на жовтих картках. Провідник берлінських робітників Франц Нойман склав декларацію від імені СДП східної зони, що до кінця віра своїй програмі, проф. Карло Шмідт з Тюбінген підкреслював, що СДП не хоче ніякої центральної держави, як хоче СЕД, а жалає істини передовсім щодо відношення компетенції між німецькою управою й окупантами.

Вибір Управи партії перевело 341 делегатів. На голову обрано д-ра Курта Шумахера, 340 гол.; заступник — Еріх Оленбауер, 337; з Баварії обрано до Управи Лізу Альбрехт. Шумахера обрано односталою, йому тепер 52 роки. В розмові з українським соціалістом Шу-

махер прохав його передати сердечне поздоровлення українцям і всім соціалістам там на Сході Європи.

Щодо самого конгресу мушу ще висловити деякі мої особисті враження. Сорок один рік тому, в 1906 р., я був як журналіст-кореспондент української й польської соц. преси на конгресі в Мангаймі. Тоді були там Август Бебель, Карло Кавтський, Франц Мерінг, Шайлеман, Еберт, Лслебур та інші, з чужинців: Жан Жорес, Вандервельт, Ангеліка Балабанова, Плеханов, Аксельрод і багато ще інших. Я бачив, оцим словом, великі індивідуальності, великі голови, тепер тут я бачу їх мало...

Правда, тисячі, найкращі згинули на шибеницях, концетраційних таборах, на вигнанні і врешті в жовтих картках на побосавах Європи й Африки — правда, але все ж таки завелика різниця між Мангаймом і Нюрнбергом. Але є й інша, добра різниця. Ті тодішні великани не могли нас, синів Сходу, як слід зрозуміти, а Курт Шумахер дуже добре нас розуміє. Сміючись, сказав: „Може тому, що посом чужі вітер із Сходу, бо уродився над... Вислою“.

На закінчення одна ще картинка. Як вітали берлінські робітники перед посіпаками Гітлера до Голландії, то забрали з собою кохану латину — свій партійний прапор Берліну і передали його на переховання голандським товаришам. Тепер привезли його голандці на конгрес і віддали його берлінським делегатам.

Лев ГАНКЕВИЧ.

22-го червня 1947, вперше по закінченні війни, Всіобленський клуб молодіжного спорту влаштував автомобільно-доточні змагання, на яких були присутні до 65.000 глядачів.

На фотол. Під час одного старту. (Цела-Біла).

3 матеріалів 1-го з'їзду українських науковців 2-3 липня 1947 р.

Стан і завдання української науки на еміграції

Готуймо кваліфікованих економістів-кооператорів!

(З доповіді проф. К-ича)

(Виступ проф. Б. Мартоса на доповідь проф. К-ича)

Тільки еміграція з тих, що протягом чверті сторіччя перебували під більшовицьким досвідом, може правильно і повно знати той більшовизм, знати ту небезпеку, що він несе всьому людству, і може навчити інших вести боротьбу проти нього та репрезентувати свій народ перед всім світом. А в цій еміграції перше слово мусить забрати наукові працівники української еміграції... — Такими словами розпочав проф. К-ич свою доповідь.

Далі він спирався на аналіз стану української науки з передвоєнних часів на Наддніпрянщині, Галичині і чужих землях, стану української науки під час війни та теперішнього стану української науки на еміграції.

Всі варстаті праці: бібліотеки, лабораторії, кабінети, музеї, що були базою для наших науковців, заглиблися по той бік „залізної застави“. Бо українських установ, інститутів не було ні в Америці, ні в Парижі, ні в Лондоні. Мусимо лише те, що зберігалося по чужинських наукових інституціях та привезено нами. Мусимо заново творити тут свої варстаті праці без всякої матеріальної бази.

Але колектив наукових працівників, що опинився тут на еміграції після другої світової війни, в якому об'єдналися вчені з усіх українських земель, старші й молодші, першої й другої еміграції — має велику потенцію в своїй творчості і за минулі два роки по другій світовій війні довів не практично. Створено два наукових осередки — Наукове товариство ім. Шевченка, що в своїй праці має 75 річну традицію, і українську Вільну Академію Наук. Створено українські високі Економічну Школу, Богословську Академію при Синоді Української Автокефальної Православної Церкви, Греко-Католицьку Ду-

ховну Семінарію, створено локальні осередки. В цих умовах і утворених установах працюють наші науковці, навчаються студенти.

Все не створено і працює в несприятливих умовах, в невизначених працях становищі. І маємо ми такі досягнення, як ні одна еміграція іншої національності.

Основними науковими завданнями нашої еміграції є: створити і зміцнити єдність наукової праці, зберегти високі школи та правильно вирішити сучасну українську наукову проблематику. Головними питаннями наукової проблематики мусило б бути:

1. Напрямні переселення української еміграції. Тема спізнена.
2. Наші взаємини з росіянами, поляками й німцями в минулому, сучасному й майбутньому.
3. Популяризація української проблеми в тих країнах, де маємо жити.
4. Збирання матеріалів, спогадів для історії України останніх п'ятих років війни.
5. Збереження себе як еміграції.
6. Внесення українського світогляду до скарбниці світової науки.
7. Очищення української духовності від бруду чужинських ідей, накинених нам більшовизмом тощо.
8. Студії над українською еміграцією від найдавнішого і дотеперішнього часу.

До проблем внутрішньо-українських належало б, насамперед, висвітлення західному християнському світові справжнього обличчя східного більшовицького світогляду та тієї небезпеки, що несе він з собою. Бо за океаном той світогляд є мало знайомий.

Потрібно також якнайповніше висвітлити зміни в житті людини за часів колективізації, голоду, життя під терором, на заслання, соціологічні моменти життя, побуту, мови, роботи, церковно-релігійного життя тощо.

Великі скупчення наших людей

по таборах сприяють збиранню різних матеріалів. Деякі проблеми можна опрацювати тут, в Німеччині, для деяких можна збирати матеріали. Доповідач вважає, що варто зберегти на еміграції три форми наукових інституцій: 1. Єдиний науковий осередок, який би координував всю наукову працю на еміграції. 2. Українську інституцію для зв'язку з чужинськими університетським світом та для студій нашої молоді українистики, головни суспільно-економічних, філософських, богословських і мовознавчих наук. Фізико-математичні ж ділянки варто студіювати по чужинських університетах. 3. Наукові інститути в США, Канаді, Аргентині, Німеччині, Парагваї, Лондоні, Римі тощо для репрезентації української науки по всіх країнах. Ці наукові інститути мали б пропагувати українську культуру серед українців, досліджувати життя українців в чужих країнах, організувати музеї, видавництва і збирати навколо себе фахівців українознавців-енциклопедистів та тримати зв'язки з науковим осередком.

Перші два наукові осередки варто було б розмістити в місцях найбільшого скупчення нашої еміграції за океаном в англо-сакському світі. Туди мусить переїхати ряд чільних наших вчених.

„Велике око“

Так називають найбільший у світі телескоп, що незабаром має бути поставлений на вершину гори Паломар, в південній Каліфорнії. Як гадають, новий телескоп уможливить людині заглянути у всесвіт удвічі далі, ніж людина бачила досі. Він відкриє невідомі райони всесвіту, вісім разів більшого, ніж те, що могли захопити старі телескопи.

В рефераті проф. К-ича зовсім неповно накреслено наукову чинність української еміграції після першої світової війни, не скарировано чинність цілого ряду наукових товариств, що існували в Чехії. Напр., само Економічне Товариство мало близько 50 членів, видавало науковий неперіодичний журнал „Економіст“; його члени містили свої праці і в чужих наукових журналах; чинність цих товариств об'єднувала українська наукова асоціація в Празі. В рефераті не підкреслено, що в наслідок праці українських науковців на еміграції створено українську наукову літературу. Український Академічний Комітет видавав бюлетень французькою мовою, що розсилався по всьому світі — університетам і видатним членам парламентів.

Від'ємною стороною діяльності науковців була відсутність пляну й системи в їхній праці, як також тенденційність праці в деяких з них, що, нап., у своїх працях перебільшували вплив темської культури на культуру українську.

Щодо тем, намічених референтом, то деякі з них уже розроблялись. Ось в економічному товаристві в Мюнхені прочитано кілька праць, між ними дві на теми про оплату праці в совгоспах і про прибутки колгоспників. А в українській Економічній Високій Школі в Мюнхені на економічному семінарі продискутовано більше 10 рефератів, що характеризують українську боротьбу за господарську незалежність. Деякі з цих рефератів будуть опубліковані.

Щодо плянів на майбутнє, накреслених референтом, зовсім не надало місця для економістів, не зважаючи на те, що економіка є основою сучасного суспільного й культурного життя. Кооперація ві-

дограла величезну роль в українському житті за останні десятиліття, вона має відіграти не меншу роль і в майбутньому, якщо ми хочемо зберегти нашу еміграцію від розпорошення. Зокрема вже ставиться питання про організацію українського Колонізаційного банку. Для обслуговування цих кооперативів і керування ними потрібно виробити кадрів висококваліфікованих економістів-кооператорів, підготовлених як теоретично, так і практично. Там то в пляні ближчого й дальшого майбутнього повинні входити як Висока Економічна Школа, так і Наукове Економічне Товариство. Суспільно-економічний відділ правничого факультету Вільного Університету з його чисто теоретичною та до того ще неповною програмою ніяк не в стані виконати цього завдання.

Реферат накладе на українських науковців велике завдання. Щоб вони могли ці завдання виконати, необхідно створити відповідні умови. На жаль, ніхто протягом двох років не подбав про створення цих умов: науковці не мають не тільки потрібних їм книг, а навіть бодей трохи відповідного помешкання ani матеріального забезпечення.

3 нових видань

„Тризуб“ — д-р М. Андрусак.

Недавно видавничче Т-во „Вернігора“ видало брошуру Миколи Андрусака „Тризуб“. Автор на 26 сторінках дає історичну розвідку про походження герба української держави. Подаючи 111 зразків тризубів з наших і чужих джерел, автор обґрунтовує свою розвідку цілою низкою друкованих пам'яток наукових праць та з'ясовує історію розвитку тризуба і появи його на наших прапорах. В. Г.

„ІНТЕЛІГЕНЦІЯ — УКРАЇНЬКА СОЦІОЛОГІЧНА І ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА“

(Тези доповіді д-ра Шлемкевича)

Поняття „інтелігенція“ має два головні значення: психологічне і соціологічне. Інтелігенція — як психологічна категорія — це умова справності, розумова виробленість, здатність розуміти, пристосуватися до нових ситуацій. Інтелігенція як соціологічна категорія — це сукупність людей, що мають ту справність, виробленість і т. д.

Інтелігенція в соціологічному розумінні — це не класа, коли під цим терміном розуміємо вертикальний поділ суспільства залежно від місця окремих груп в господарському процесі, — алеж верства, тобто вислід горизонтального різникування клас. Таким чином інтелігенція не верства, що наростає на всіх можливих класах, не їх духовний прошарок.

Інтелігенція в тому розумінні оформилася в українському світі в XIX ст. і створила свій стиль життя і мислення. В осередку стояли розум, наука. Моральним ідеалом став „вільний дух“, соціологічним ідеалом — вільне, розумно зорганізоване товариство, що звільняло заступало місце органічних, життям створених співавот.

З такою ментальністю увійшла українська інтелігенція у великі роки першої світової війни, революції і державного будівництва. Але вона виявилася слабкою, щоб упорядкувати і утвердити українську державність. Це стало поштовхом до того, що вона сама стала для себе і для українського світу проблемою, і то центральною світоглядною проблемою.

Настала реакція проти дотеперішнього становища інтелігенції в українському житті й духовності — і то реакція в соціологічній і психологічній площині. Перша виходила з класократичних засадок. Сила, якої бракувало інтелігенції 1917-1920рр., це функція економічно-продуктивної ролі — і зброї. Інтелігенція не має в своїй розпорядженні ні засобів продукції, ні засобів війни. Тому вона заздалегідь засуджена на безсилья. Тільки класова провідна верства, що попередньо виходить з хаїборобства чи робітництва, може упорядкувати свій класовий світ і створити державну надбудову. Історичний досвід Баттійських держав, Польщі, навіть совєтської держави збивають ті основні класократичні тези. В усіх тих державах саме

інтелігентські групи були ініціаторами і організаторами нових держав. Сьогоднішні складні умовина роблять інтелігентську верству життєвою konieczністю. Мрій про безпосередню класократію — це для складних умовин сучасності — романтичній мрії. Слушність критики — головни Вячеслава Липинського — в тому, що провідна верства, як висловлюється він, не сміє віддалятися від „восприимчивости мас“. Саме такий огріх зробила інтелігенція 1917 і наступних років, забравши спиратися тільки на розум і його раціональні пляни, перебувати світ і життя навіть у супереч традиції, хотінням народу.

Одначасно з цією боротьбою проти інтелігенції як провідної верстви в суспільстві — йде боротьба в психологічній площині проти верховодства інтелігенції в духові. Як там центральним речником опозиції був Липинський, так тут центальною особою став Д. Донцов. Але коли попередні опозиції впертою розумовою працею намагалися зловити „свою правду для своєї хати“ і патос правди, завали живий у Липинського, дає українству глибоку книжку „Листи до братів-хліборобів“, — то психологічна опозиція користується готовими європейськими думками ірраціоналізму і виправдує їх безкритично в українську духовність.

В Європі ті думки своєчасні, вони там означали своєрідний поворот

до природи від перераціоналізованого міською цивілізацією життя. В Україні, де саме 1917-1920 рр. виявлено кваліфікацію інтелігенції і величезну силу ірраціональної стихії, треба було навпаки — патосом інтелігенції, співмірного з патосом стихії. Для тієї України проповідь ірраціоналізму була несвоєчасна і шкідлива. Зерно слушності в тій критиці в пригадді, що розум не сміє відриватися від емоціональних первісних душ, але саме обов'язаний шукати відповідних форм для тих життєвих джерел.

Підсумок: Боротьба проти інтелігенції в обох розуміннях оправдана, коли зберігається проти замикутості інтелігенції, як класи, каст

— однак вона не має слушності, коли звертається проти інтелігенції, як провідної верстви, що виростає на ґрунті всіх економічних класів, або на ґрунті всіх душевних сил.

Та критика спричинила, що українська інтелігенція нині опалована почуттям меншвартості, — і крок за кроком поступатиме перед наступом півінтелігента на провідні місця в нашій країні.

Наука має привернути шляхом самопізнання і самокритики належне місце інтелігенції, тієї єдиній сьогоднішній провідній верстві української нації. Це теоретичне, моральне, практичне і вісній політичне завдання вільної української науки.

У залі 1-го З'їзду науковців.

(Фото Чеханюка).

«Шкідник» театру

Можуть бути різні шкідники театру, але про такого, що про нього хитав недавно в «Радянській Україні», наші читачі, напевно, не чули.

Минулого року вийшла «Правда України» (друкований російською мовою орган Центрального Комітету КП(б)У), що доки театру України виставляють закордонні п'єси, а «Український театр» пропонує зі своєю відкритою націоналістичною позицією («Заворізький клас»). Це ж думку «Правда України», несподівано шкідлив, бо глядачів відлякує від дійсності і вони дивляться на світ іншими очима. Дайте людям тільки совєтську п'єсу!

І совєтські письменники почали писати п'єси, а театри почали їх ставити в театрах. А що з того вийшло, хай розкаже вам спеціальний кореспондент «Радянської України» Яків Ган (ч. 72 «Рад. України»).

Що ж пише він? Ось послухайте. Є в містечку України Дніпро-Дзержинськ. Це «білий як стотисяч-не місто з індустріальними велетнями, вузлами, технікумами і школами, шістьма тисячами комсомольської молоді, численними загонами радянської інтелігенції».

«Дніпро-Дзержинський театр користується заслуженою славою у місті і за його межами. У Нікополі і Кривому Розі дніпро-Дзержинці зустрічали як бажаних друзів... Минулого року театр показав своїм глядачам п'єси: «Принцеса Турандот», «Дуєня», «Ренізор» та інші». Все було гаразд. Театр мав великі успіхи.

Та прийшов час, коли «партія виставила вимогу перед працівниками мистецтва з особливою вважливістю, із справжнім нахвилюванням працювати над створенням спектаклів на сучасну тему... За останні місяці дніпро-Дзержинці показали ряд нових радянських п'єс. Театр ретельно поліпшив репертуар, давши глядачів таку, напр., високодійну і художньо повноцінну, за визнанням громадськості, виста-

ву, як «Далеко от Сталінграда». Проте, зусилля, вкладені колективом у здійснення репертуарного плану, не дають належних результатів. Театр втрапив контакт із своїми глядачами, він втрапив і самого глядача».

Не могли дивитись ватаке у Києві, тому й написали спеціального кореспондента Якова Гана, щоб він розібрав справу як слід.

Приходить тов. Я. Ган до художнього керівника Н. Вернінського, а той просто з мосту «скаржить на смак дніпро-Дзержинців». «Ім, — каже він, — бачте, більше до вподоби «Дуєня» або «Принцеса Турандот», ніж сучасні п'єси».

Але спеціальний кореспондент не може прийняти це за правдиве, бо якщо б він написав не як свою думку в часописі, він з тією ж хваляною перестав би бути кореспондентом, а до того «спеціальним».

Тому йде він на дві вистави до театру і пише, що, хоч п'єсам «Русские Люди» і «За тех, хто в море» не можна нічого закинути під мистецьким оглядом, але чомусь «нульовою віє зі сцени». Але це ще не справжня причина. Відчувачи, що може бути лихо, коли не знайде головної причини, тому ніхто не хоче бачити совєтських п'єс, ходять Я. Ган довкола будинку театру ввечір і вночі, їде до Міського і звідтам дивиться на театр, і тут приходить йому прекрасна ідея. «З вікон Міського му добре видно обшарпаний і брудний будинок, який навіть не освітлюється ввечері. Необладнані фойє, обдерті стіни з якимись брудними малянами на них (колись приміщення почали були ремонтувати) відлякують відвідувачів».

Отак таки вдалось спец. кореспонденту виявити «шкідника» совєтського театру. А вдалось це зробити швидко, бо дніпро-Дзержинці, побувавши на виставах «буржуазних» п'єс, були відірвані від дійсності і не замітили навіть, що будинок театру ще не відремонтований; аж коли пізнали вони новий совєтський репертуар, вони подивились на світ іншими очима, дійсності, і швидко тоді обдерті стіни театру почали відлякувати відвідувачів від театру.

Справа геніальний винахід спеціального кореспондента. І куди пішов тов. Ган? До міської управи, щоб відремонтували будинок? Оже ні. Він пішов до Міському КП(б)У, його відвідини мали такий успіх, що тепер «тут скликають наради, намагають заходи для залучення глядачів до театру». Можливо тільки догадуватися, які це будуть «заходи». Піають збори громадськості, де говорять, які це висококомітетські твори совєтських драматургів. Де там «буржуазним» драматургам рівнятися до них! А люди радіють, що мають таких геніальних творців під проводом ще геніальніших вождів. І ходять до театру. Побачте!

Адміністрація «УВ».

Іван ГРІМ.

Повідомляємо всіх зацікавлених у технічних студіях, що вписи на новий семестр політехніки в Карльсруе триватимуть від 15 до 30-го липня н. р.

Існує можливість студій на факультетах: машиновим, електричним, архітектурним, будівельним, хімічним, фізико-математичним, мірничому та економічному.

З огляду на обмежене число прийнятих кандидатів повинні оголошуватись негайно в Ausländeramt при Hübnerstr. 19, або писемно на адресу: Ukrainischer Studentenverein Karlsruhe, Adlerstr. 34.

До прохання долучити матуральне свідоцтво та свідоцтво про підпис ДП-карти.

Реф. студій при УСГ Карльсруе

Товариство прихильників Української Вільної Академії Наук

Україні!

Наступ на рештки українських національних позицій на всій українській території не повинні мати.

Самим носієм української незалежницької державно-політичної думки, єдиним носієм українських культурних цінностей, єдиним зберігачем українського національного обличчя є тепер еміграція.

Ця обставина накладає на українську еміграцію особливі завдання — політичні, пропагандистські, культурно-творчі.

Зберігати національні культурні цінності, широко розгорнути процес творення нових культурних цінностей, поєднати розв'язку української науки, літератури та мистецтва, виключати свої набагання в творче русло всіх народів світу — це одні з розділів нашої національної програми боротьби.

Здійснити цей розділ хоче Українська Вільна Академія Наук. Але її сили, її апарат заслабі, щоб виконати таке велике завдання. І тому до допомоги мусить стати все свідоме українське еміграційне суспільство. З уваги на це ініціативна група громадян, що ближче стоїть до цих справ, задумує покликати до життя окреме «Товариство Прихильників Української Вільної Академії Наук».

Ми глибоко в цьому переконані, що всі українці, які хочуть опрацювати своє перебування на еміграції відповідним вкладом у боротьбу за українську національну державу — стають активними членами цього Товариства.

Основою загальні Збори Товариства Прихильників Української Вільної Академії Наук — будуть скликані найближчими днями. Про рішення і місце зборів буде своєчасно повідомлено в пресі.

Ініціативна Група.

Повідомлення

Додатково повідомляємо, що секретаріат Університету в Гайдельберзі устійнив рішення найближчого скликання прохати про прийняття на день 1 серпня 1947 року.

Управа УСГ Гайдельберг.

У Видавничій «Українське Слово» вийшов з друку «Надручник крипичка (беларуська мови)» ч. 1-3, ст. 124.

Надручник охоплює фонетику і морфологію. Теоретична частина супроводжується практичними вправами, що дуже цінно для вивчення мови в шкільній формі. Висловлюється, на доброту напері.

Подяка

Нашим установам, високим школам, студентським громадам, філіям і представництвам «КодУС-у», при вітальні мене в день мого 65-ліття, складаю щиро і сердечно подяку.

Д-р Зенон Кузеля.

Спорт

Футбольний матч

У середу 9-го липня в Цуффенгаузені коли Штутгарту відбулось змагання між українськими дружинами УСГ «Дністер» (Цуффенгаузен) та УСГ «Орлик» (Берхтесгаузен) за міжобласне мистецтво з футболу. Як і в попередніх змаганнях з інноваційними футбольними дружинами (німецька, польська), так і тепер футболісти «Дністра» вийшли переможцями. Змагання, яке відзначалося динамічністю з обох боків, закінчилось перемогою 8:0 на користь «Дністра».

А. Б.

РОЗШУКИ

— Анатолій Сидор розшукує свою рідну сестру Тоню та Ліку Бредякіну Тоню Німечку. Адреса: «Укр. Вісті» Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

— Тодосин Павло розшукує своїх рідних і знайомих. Відомості надіслати на адресу «Українські Вісті».

— Рідних і знайомих — Хоменко Григорій. Писати на «Українські Вісті» для Анатолія.

— Рідні і знайомі відгукніться на адресу «Українські Вісті» для Посела Ів.

— Рідні і знайомі відгукніться на адресу «Укр. Вісті» для Василя Ганжі.

— Борешко Юрій є лист в адміністрації «Українські Вісті». 8-4

— Олексійович Микола — писати на «Українські Вісті» для Дмитра.

— Родичів та знайомих — Махтасва Марта. Писати: Passau, Sedanstr. 42.

— Сина Юру та знайомих — Деркач Михайло з дружиною. (16 Kassel) Oberzwehren, Mattenbergstr. 27. A. Mahrenholz. 7-3

— Нину Локаско — Сина Локаско, Dillingen (Donau), Luitpold-Kaserne, Bl. 2, Z. 14. 22-

— Братів Григорія і Івана К. — Емеля Яків, Hannover, Mökernstr. 28, KZ-Block, Jakiw Jemez. 23-1

— Родичів і знайомих розшукує Кулинич Іван, писати на «УВ». 24-1

— Брата Анатолія розшукує Емеля Олександр, Rosenheim, Innstr. 93, Jemez Olexandra. 25-1

— Рідних братів із с. Борозна — Захочко Федора і Павла також рідних і знайомих з вищезгаданого села а також рідну дружину з с. Хороша, Текніювка, Скити, зродили Драпаюки розшукує Захочко Лука, Галендорф ДП Камп 25 А бай Ватентгадт, Брауншвайг. Брати, рідні і знайомі, відгукніться, є важкі новини з рідних земель. 26-1

— Своїх рідних і знайомих — Лілія Енрі. Hallendorf über Braunschweig DP Lager N 25. 30-

— Швагря Денис Івана і сина: Денис Івана, Денис Михайла; Куновського Микола. 10. 41 94 року перебували Веркомлі Велика — розшукує Куновський Микола. Augsburg, Sonne-Kaserne, Bl. 2, st. 3, z. 92. 31-1

— Рідні й знайомі — відгукніться на адресу «УВ» для Жованка П. 36-2

— Двоюрідного брата Чесу Петра з дружиною і дітьми, що останньо перебував в Аустрії — Чеса Олександр. Писати на «Українські Вісті». 37-2

— Дмитра, Миколу, Семена Григорійовичів, Василя, Михайла Божковичів; Марію, Лізу, Язюху (матір) Журавіцьких; Василя Оксана; Петра Мільчеського; Павла Глазачева розшукує Журавіцький І. Regensburg, Goldene Bärenstr. 3/III. 38-2

— Своїх синів: Івана, Осипа, Михайла Драичуків та знайомих — Анна Драичук. Байсенабург, УНРРА. Team 555. 39-1

— Рідних і знайомих з с. Полза — Мартин Галдхата. Butzbach Kr. Friedberg, Emigrant Center. 40-5

— Матір Галаган Ефросину та рідних і знайомих — Борис Писати на «Українські Вісті». 41-2

— Рідних і знайомих з Пархонівки (Дашів) розшукують Гончар Іван та Шеня Анарід. Писати: Mittenwald, Jägerkaserne V/22. 42-1

УВАГА

Панів, що пошукували Терешенка Миколу, Юрченка Івана, а-ра Латушевського Миколу, Ярмоленка Василя, Коменданта Данила, — просимо подати до редакції «У. В.» свої адреси.

Андрусова Дмитра з Коломиї та Карпенка Івана просимо подати до редакції свої адреси.

Співчуття

Члени української громади м. Гехст висловлюють співчуття пані та панові Куковським з приводу смерті сина Олександра.

— Сестер Барилу Сну та Малинюську Л. (село Соколяки, пов. Турья над Стриєм), востаніє прапорці в с. Олімпе 39. пов. Ульм бай Георг Гейман, а друга в тому ж селі у Яковба Семіна. Знайомих або тих, що знають про долю моїх сестер прошу озв'язатись на ім'я Марція Пала на «Українські Вісті». 43-1

— Батька Степана та матір Каспирович, брата Альбіна, сестер Юлію та Гелю із с. Замоса (Білорусь) — хто знає щось про їх долю написати: Jodwiga Kasprowitseh Danyljuk, Lybeck-Schluton. D. P. Camp. «Bretling, Karlsruhestrasse 13. 44-1

— Рідні і знайомі, відгукніться на «У. В.» для Реміного Якова. 45-1

— Рідні і знайомі, відгукніться на «У. В.» для Попіка Івана. 46-1

— Надія Мирон, повіт Турка п/Стр. пошукує рідних і знайомих. Прошу писати на адресу: Аугсбург Сонне-Казерне 24/7. 47-1

— Дунасів — хто з нас де є на еміграції, напишіть про це до нашого парона: Jaroslaw Kekisch-Leher-Kaserne (Verwaltung) Salzburg-Osterreich. 48-1

— Люба (Пончів), відгукніться на адресу: «Українські Вісті», для Андрія. 32-1

— Проф. Волинського Миколу, останньо 1944/45 Schmilau bei Ratzeburg F-a Pohlmann, шукає брат Зеноситися на «Українські Вісті». 33-1

— Дочку Лену і сина Олександра розшукує мати Ярмоленко Христина. Писати на «Українські Вісті». 34-1

— Свого чоловіка Бережницького Івана, востаніє був у Бранденбурзі, з синам Іваном — розшукує Софія Бережницька. Ельзінген, Укр. табір. бл. 1, кім. 247. 35-1

ДО НАШИХ ЗАМОВЦІВ

Подаємо таксу оплати за надрукування оголошень в нашому часописі: 1 стор. — 600 НМ, 1/2 стор. — 350 НМ, 1/4 стор. — 200 НМ, 1/8 стор. — 100 НМ, 1/16 стор. — 50 НМ, 1/32 стор. — 25 НМ. В тексті — 100% надати.

РОЗШУКИ — 50 пфеніг. за кожне окреме слово.

Належну суму слід надіслати разом з текстом оголошення.

Без попередньої оплати — оголошень друкувати не будемо.

Адміністрація.

Часопис «УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ» виходить ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ: у середу, п'ятницю і неділю.

Приймається передплата:

На 1 місяць — 6 НМ

„ 3 „ — 18 НМ

Ціна окремого числа 50 Пф.

Організуйте групову передплату та зможетеся для колекторату. — Колекторатом зможете 20%. — У справах передплати, одержування часопису, зміни адреси тощо — звертатись заочно і особисто до Адміністрації.

Administration «Ukrainski Wisti» Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Видавничий Спілка

«УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ»

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ

Головний редактор Ів. БАГРЯНИЙ.

Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи, а з приводу неможливості дописів застосовується лише в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати не окремим редакторам, а Редакції.

Redaktion «Ukrainski Wisti» Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.

Редактори приймають особисто в українському таборі Н. Ульму — Блюм «А», бл. 8-12 год. щодня, крім суботи.

Authorized by Information Control Division

Druck: — Ukrainische Zeitung Neu-Ulm — Ludwigstraße 10.